

Νομοσχέδιο για τις διαδηλώσεις – Οικονομικές και Πολιτικές αιτίες και προεκτάσεις

Η ολομέτωπη επίθεση κράτους και κεφαλαίου έρχεται να χτυπήσει το δικαίωμα στη διαδήλωση, στις συγκεντρώσεις και στη διαμαρτυρία. Πιο συγκεκριμένα, ύστερα από τα καταστρεπτικά νομοσχέδια για το περιβάλλον, τα εργασιακά και το εκπαιδευτικό, η νέα κυβέρνηση καταθέτει το νομοσχέδιο για τις διαδηλώσεις προσπαθώντας να καταστείλει οποιαδήποτε μορφής κοινωνική αντίσταση. Μάλιστα, στη μανία της να τσακίσει την εμφάνιση κοινωνικών και ταξικών αγώνων φτάνει στο σημείο να επαναφέρει διατάγματα περί ιδιώνυμου αδικήματος που έχουν καταβολές από την περίοδο της χούντας.

Η “αριστερή” κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έστρωσε το δρόμο για αυτά που νομοθετεί η ΝΔ σήμερα. Η απαγόρευση των διαδηλώσεων ενάντια σε πλειστηριασμούς κατοικίας, η περιστολή του δικαιώματος στην απεργία, η άρνηση κατάργησης του τρομονόμου κ.α. συνέβησαν επί ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι, η ΝΔ πιάνει το νήμα και στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο αναβιώνει το χουντικό διάταγμα Ν.δ.794/1971 «Περί δημοσίων συναθροίσεων». Αναλυτικότερα, τα διατάγματα του νομοσχεδίου προβλέπουν:

- Για κάθε τύπου συγκέντρωση (διαδήλωση, πορεία κλπ.) θα απαιτείται άδεια από την αστυνομία εγγράφως ή ηλεκτρονικά μέσω της αντίστοιχης διαδικτυακής πλατφόρμας της ΕΛ.ΑΣ. Η άδεια περιλαμβάνει στοιχεία ταυτότητας και επικοινωνίας του οργανωτή της συγκέντρωσης, ακριβή τόπο και χρόνο έναρξης, τον σκοπό, το δρομολόγιο και εκτιμώμενη διάρκεια.
- Οι αυθόρμητες υπαίθριες συναθροίσεις θα απαγορεύονται. Οι μπάτσοι θα επιτρέπουν κατ’ εξαίρεση μόνο όταν οι ίδιοι κρίνουν ότι δε διαφαίνονται κίνδυνοι διασάλευσης της δημόσιας ασφάλειας ή σοβαρής διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής και αφού η διαδήλωση συμμορφωθεί με τους προβλεπόμενους περιορισμούς (περιορισμός σε συγκεκριμένο τμήμα του οδοστρώματος, αλλαγή δρομολογίου κ.α.).
- Θα απαιτείται υποχρεωτικός ορισμός οργανωτή διαδήλωσης ο οποίος είναι υποχρεωμένος να επιβάλλει τις διαταγές της αστυνομίας στους συμμετέχοντες της διαδήλωσης. Στην ουσία του επιβάλλεται να γίνει ένας συνεργάτης της αστυνομίας και αν αρνηθεί ή δεν “τελέσει σωστά το έργο του” είναι προσωπικά υπεύθυνος για οτιδήποτε μπορεί να συμβεί σε μια διαδήλωση.
- Σε μια διαδήλωση που δεν έχει άδεια επιτρέπεται η διάλυση της με οποιοδήποτε μέσο. Έτσι, δίνεται το ελεύθερο στην αστυνομία να καταστείλει τις αντιδράσεις των από τα κάτω με οποιοδήποτε επίπεδο βίας.
- Απαγορεύονται οι αντισυγκεντρώσεις που ήταν το μοναδικό ανάχωμα ενάντια στη δημόσια παρουσία φασιστών και νεοναζί δολοφόνων.
- Τέλος, συστήνεται ένα καινούριο τμήμα με το όνομα “διεύθυνση πρόληψης βίας” όπου θα ασχολείται μεταξύ άλλων και με το “πρόβλημα” ριζοσπαστικοποίησης των πολιτών σε διάφορους χώρους (εργασίας, πανεπιστήμια, πολιτικές συλλογικότητες κλπ.).

Είναι σημαντικό να σημειωθεί πως το συγκεκριμένο νομοσχέδιο περιείχε άρθρο για ποινή φυλάκισης μέχρι και 1 έτους για όποιον συμμετέχει σε διαδήλωση που έχει κριθεί ως “παράνομη”. Το συγκεκριμένο ιδιώνυμο αδίκημα καταργήθηκε απλά για να κερδίσει η κυβέρνηση τη στήριξη του ΚΙΝΑΛ.

Πολιτικές προεκτάσεις

Το νέο νομοσχέδιο για τις διαδηλώσεις δεν μας ξαφνιάζει. Έρχεται να εντείνει την ήδη υπάρχουσα καταστολή και να δημιουργήσει μια νέα κανονικότητα για όσους αγωνίζονται, αποδεικνύοντας πρώτα και κύρια ότι το κράτος έχει συνοχή και συνέχεια στην προάσπιση των συμφερόντων της άρχουσας τάξης και στην καταστολή αυτών που την ανταγωνίζονται. Ας θυμηθούμε το όργιο καταστολής των αγανακτισμένων στην πλατεία συντάγματος το ‘11, τις εκκενώσεων των καταλήψεων από την κυβέρνηση Σαμαρά (εστίες ανομίας) και τον αισχρό νόμο για την ηλεκτρονική ψηφοφορία των απεργιών με 50+1 και την καταγραφή σε ηλεκτρονικά μητρώα των συνδικαλιστών. Με τη νέα κυβέρνηση έχουν γίνει εκκενώσεις καταλήψεων στέγασης μεταναστών, εκκενώσεις πολιτικών καταλήψεων, έχουν αποκαλυφθεί παρακολούθησεις αγωνιστών, εξευτελισμοί και ξυλοδαρμοί, με χαρακτηριστικό συμβάν την άγρια καταστολή διαδηλωτών στην Τήνο (κίνηση ενάντια στην ανέγερση ανεμογεννητριών).

Αυτό που διαφαίνεται με το νέο νομοσχέδιο είναι η προσπάθεια περιστολής των διαδηλώσεων μέσω της παρανομοποίησής τους, ο πλήρης έλεγχος τους από το κράτος και η καθιέρωση του φόβου. Κάτι τέτοιο αφορά όλη την κοινωνική βάση και στην ουσία διακυβεύεται η ύπαρξη της στο δρόμο από τη στιγμή που το κράτος θα αποφασίζει αν θα μπορεί να διαδηλώσει, σε ποιο σημείο και τι ακριβώς θα κάνει. Σε κάθε άλλη περίπτωση η διαδήλωση θα διαλύεται. Αξίζει να αναφερθεί ότι σε κράτη όπως η Γερμανία και η Ισπανία που έχουν εφαρμοστεί αντίστοιχα νομοσχέδια τα αποτελέσματα για το κίνημα είναι δραματικά.

Στο ιδεολογικό-πολιτικό σκέλος η κυβέρνηση ΝΔ έρχεται να επιβάλλει το δόγμα νόμος και τάξη, δημιουργώντας ένα κλίμα νομιμοφροσύνης που δεν πρέπει να αμφισβητείται από κανέναν. Τα “υγιή” φρονήματα της κυβέρνησης, που καθορίζονται

μόνο από τις αρχές ασφάλειας, ενδυναμώνουν το νομικό οπλοστάσιο του κράτους, ενώ χάνονται κεκτημένα προηγούμενων αγώνων. Από την κυβέρνηση Σαμαρά άρχισε να μπαίνει εμφιατικά το παραπάνω, όπου γινόταν λόγος για τους λίγους που κλείνονται στις καταλήψεις οι οποίες είναι εστίες ανομίας. Σήμερα γίνεται λόγος για τους λίγους που κλείνουν τους δρόμους και διαταράσσουν την οικονομική σταθερότητα επειδή διαδηλώνουν. Και όλα αυτά έρχονται φυσικά σε μια περίοδο όπου η κοινωνία είναι παγωμένη μετά την καραντίνα ενώ παράλληλα γίνεται προσπάθεια συγκρότησης εθνικού κορμού με χαρακτηριστικό παράδειγμα τα γεγονότα στον Έβρο όπου και ο τελευταίος φασίστας πήρε το όπλο του και παρέα με τον τακτικό στρατό πυροβόλούσε εξαθλιωμένους μετανάστες. Το τρομακτικό στην κανονικότητα που έρχεται να ορίσει το νέο νομοσχέδιο είναι ότι οι φασίστες-ακροδεξιόι θα παίρνουν άδειες για τις διαδηλώσεις και έτσι θα αποκτήσουν επιπλέον νομιμοποίηση στην προσπάθεια να επανεμφανιστούν με όρους κινήματος στο δρόμο. Απ' την άλλη το νομοσχέδιο απαγορεύει τις αντισυγκεντρώσεις που είναι ένα από τα σημαντικά όπλα του ανταγωνιστικού κινήματος στην προσπάθεια περιορισμού της φασιστικής απειλής.

Και όλα αυτά γιατί;

Αυτό που διακυβεύεται από την πλευρά κράτους-κεφαλαίου είναι η απρόσκοπτη κερδοφορία και η θυσία όλων μας για την οικονομία. Η καραντίνα έδρασε καταλυτικά και επιτάχυνε την διαβλεπόμενη οικονομική κρίση. Η ανεργία στην Ελλάδα αγγίζει το 25% ενώ γίνεται λόγος για οικονομική ύφεση 15%. Σε αντιδιαστολή, το 2009 η οικονομική ύφεση άγγιζε το 9% κάτι που έφερε απότομη διεύρυνση της κοινωνικής βάσης και βίαιη φτωχοποίηση της μέσω των μνημονίων. Μπροστά λοιπόν στο σώσιμο της οικονομίας, που για το κεφάλαιο σημαίνει διασφάλιση της κερδοφορίας, θα γίνει νέα επίθεση στην κοινωνική βάση και επιπλέον φτωχοποίηση της. Για αυτό το λόγο το κράτος, που είναι ο εκφραστής των συμφερόντων του κεφαλαίου, προετοιμάζεται νομικά αλλά και στρατιωτικά (36 εκ. ευρώ για εξοπλισμό καταστολής πλήθους) για να καταστείλει τις προβλεπόμενες αντιδράσεις. Εξάλλου η χρονιά που πέρασε, έφερε κοινωνικές εκρήξεις και εξεγέρσεις στον παγκόσμιο χάρτη (Χιλή, Χονγκ Κόνγκ, Λίβανος, Γαλλία) με αποκορύφωμα τις εξεγέρσεις στις ΗΠΑ που αποτελεί το δυνατότερο καπιταλιστικό και ιμπεριαλιστικό παίχτη στο παγκόσμιο στερέωμα. Το ελληνικό κράτος γνωρίζει καλά τι θα ακολουθήσει στα επόμενα χρόνια και προετοιμάζεται αντίστοιχα.

Από την σκοπιά της καπιταλιστικής ανάπτυξης, το κράτος γνωρίζει καλά ότι πρέπει να βρεθούν νέα εδάφη κερδοφορίας. Ο δημόσιος χώρος και η φύση έρχονται να παίξουν καταλυτικό ρόλο στην εύρεση αυτών των εδαφών. Για αυτό το λόγο βλέπουμε τον «εξευγενισμό» των αστικών κέντρων μέσω της μείωσης του δημόσιου χώρου και της διάθεσής του στα αφεντικά, την καταστολή στις πλατείες με την λήξη της καραντίνας, την καταστολή και την απομάκρυνση μεταναστών από τις πλατείες, τις εκκενώσεις καταλήψεων και την περιστολή των διαδηλώσεων. Έτσι θα δημιουργηθεί ένα ασφυκτικό πλαίσιο στις πόλεις με περιορισμένη πρόσβαση στον δημόσιο χώρο, με την αύξηση των ενοικίων και με την αστυνομία να επιβλέπει και να επιτηρεί την κάθε μας κίνηση.

Τι να κάνουμε;

Με βάση τα παραπάνω είναι ανάγκη τώρα περισσότερο από ποτέ να εναντιωθούμε στην προσπάθεια περιορισμού των διαδηλώσεων. Να συγκροτηθούμε σε επίπεδο γειτονιών, χώρων εργασίας, στα πανεπιστήμια και στα σχολεία, να συνάψουμε σχέσεις αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας και ισότητας και να σπάσουμε την τρομοκρατία στο δρόμο. Οι επιθέσεις που έρχονται στην εργασία, στη φύση, στην εκπαίδευση και στο δημόσιο χώρο πρέπει να μας βρουν ενωμένες. Μόνο έτσι μπορούμε να ελπίζουμε για την πτώση αυτού του σάπιου, παρασιτικού και καταπιεστικού συστήματος και για την ανοικοδόμηση μιας κοινωνίας ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης.

**ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ
ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΜΟΙ Η ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΙ!**

Αυτόνομο Στέκι Ξάνθης
stekiksanthis.squat.gr

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΧΗΜΑ
asp-x.espivblogs.net

